

27/11/96

5340

IV
98

61

ॐ

શ્રી જૈન ધર્મ જયતો.

ॐ

જૈન બોઇન્ડ સ્ટવનાવળી

પૃથ્વી વૃત્તો

જૈન ધર્મપાળનાર-સજ્જનોનેસાડ.

મગર કતો.

"THE JAIN BRANCH JOINED

CLUB"

"શ્રી જૈન આંચ બોઇન્ડ ક્લબ" સુરત

દોહારો.

શાંત સમો કોધનહીં, સમતા સમો નહીં મુખ;

છવત સમ આશા નહીં, લોભ સમો નહીં કુઝમ

શ્રી રાઈલીંગ સ્ટાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ સુરત

વિર સંવત. ૨૪૨૩ વીક્રમા દિત્ય. ૧૯૫૩ સને ૧૮૯૬

મુદ્રિત માત્ર દોહ આનો

સુચી પત્ર

—૦૭૭:૦૦—

આ પુસ્તકની આશાતના કરવી નહીં, આશાતના
કરવાથી અજ્ઞાન પાણું ખાતપ થાયછે. અરથાત જ્ઞાના
વરાણી ક્રમે બંધાયછે માટે ચોપડી વાંચીને રખડતી
ન મુકતાં ચેગ્ય સ્થાનકે મુકી વિનય સાચવવો.

અર્પણ પત્ર

ધર્મો લક્ષ્મી લક્ષ્મી, જ્ઞાનો મય, મુનિ રામયજ્ઞ
પદ્મયાસજી શ્રી શ્રી શ્રી. ૧૭૦૮ કમળ વિજયજી

મહારાજ જીના પવિત્ર સેવામાં:—

જત આપ ધર્મનું રત્નછો. માટે અપણા જૈન ધર્મ

નું હમારા ત્રણી પ્રગટ થયેલું આલધુ પુત્ર

ક આપની પવિત્ર સેવામાં અર્પણ કરીએ

છીએ તે અંગીકાર કરશોજી

વાંનતી

“શ્રી જૈન પ્રાંચ બોદનંદ કલ્પ” સુરત.

આભાર સાહિત પ્રસ્તા વિક્રપત

ધર્મો તેમકે બાંધવો અને બહેનો! —

“ધો નૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલખ” એ સુરત ની પ્રખ્યાત “ધો નૈન જોઈન્ડ કલખ” ને સંવત ૧૯૪૭ના ચૈવ શુદ્ધ ચોપને દીવશે “સુરત નૈન સુખોધ ક મંડળી” અને “સુરત નૈન જ્ઞાન વર્ધક મંડળી” જોડાઈને ઉભા થયેલી અને જેના અંદર સંવત ૧૯૪૮નો સલનાં મુખઈતો “નૈન વિદ્યા સંમેહ મંડળી” પણ સામેલ થઈ છે તેની જ શાખા છે. એ કલખની અંદર ધારવા કરતાં બમણા મેમ્મર્સો થઈ જવાથી નાનાં મેમ્મર્સોની એક જુડી ટુકડી એટલે શાખા પાડો. જે સંવત ૧૯૫૦ના વેશાખ વદ ૧૦ને દીને “ધો નૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલખ” ના નામથી રચપાઈ.

સંગીત મંડળીઓ ઉભા કરવાનું ખાસ કારણ એજ છે ઉછરતાં બાલ્યાને ધનનાં સંગીતનું જ્ઞાન આપવું એજ મુખ્ય હેતુ છે. અને હુનારો એ ધા.ણા કે લેક દરજ્જે પાર પડી ચુકીછ, હુમા સર્વેને પિતંતી કરાવ છાએકે પોત પોતાના બાલ્યાન નાનપણુગીજ એરો વીના સુદ્યના પ્રભુ સ્તુતિ કરનારો મંડળીઓમાં આવર્ય દખલ કરવા જોઈએ. જાણી

તેઓને સંગીતનું કાંઈ પણ જ્ઞાન મળે; કે તેઓના આત્મા
નું કલ્યાણ થાય.

દીવશે દીવશે જમાને! ફરતો જાય છે તેમ તેમ હાલના
યુવકોમાં નાટકોના શોખ વધતો જાય છે નેથી ખરી રાહદાર
રી આજ્ઞાને તેઓ પ્રસન્ન નથી કરતા. એજ કારણસર પ્રથમ
થીજ તેઓને નાટકનાં સંગીતનું જ્ઞાન આપવાની જરૂર છે.
પછી પાછળથી જેમ જેમ તેઓ મ્હોટાં થતાં જશે તેમ તે
મ તેઓને એવી હાથ પગ વગરની રાગજીઓ પોતાનેજ પ્ર
સન્ન નહીં પડશે ને તો તેઓ પોતાની મેજેજ રાહદારી તરફ
મન દારવશે. પણ પહેલાંતો સંગીતનો શોખ લગાડવા શા
ર તેઓને નાટકના રાહતાં સ્તવનો જોઈએજ. હુમારો વરિષ્ઠ
કલામનો સંવત ૧૯૪૮નો ઠરાવ એવો છે કે: ———

“હાલના યુવાનો નાટક જોય છે, તેના નવા રાગોની
મધુરતાને લીધે તેઓ તેમાંના ખરાબ ગાયનો ગાય છે માટે
તેવાજ રાગોનાજ આપણાં ધર્મના સ્તવનો દેાયતો તેઓ
ગાય નેથી તેઓના આત્માનું કલ્યાણ થાય.”

ઉપસા ઠરાવને લીધે એજ વર્ષમાં “જેજ રમુજી
ગાયેજ સંઝાહ” નામની સ્તવનાવળી પ્રસિદ્ધ કરી, જે
સર્વેને ઘણો પ્રિય થઈ પડવાથી અંગીકારથી સંવત ૧૯૫૦
માં તેની ત્રીજી આવૃત્તિ સુધારા સહીત છપાવવા પડી તેમજ

જ અમારા આ નવા પ્રયાસને પાણુ સારૂ ઉત્તેજન મળશે એવી કલ્પ આશા રાખીએ.

વિશેષ કહેવાની જરૂર પડેછેકે ઈટલાંક પેટીડે' કાઢના શયો આ ચોપડીનું નામ બદલી અથવાતો ગયનામાં સે- જસાજ ફેરફાર કરી તથા કર્તાનું નામ ઉછટ પાલટ કરી બી જા નામથી છપાવેછે તથા ગાયછે તેથી કર્મ બંધાયછે અને તેના દોષ વિષે "શેનરૂંજામહાત્મ" આદિ ગ્રંથો વાંચવાથી અથવા પુછવાથી નાલમ પડશે.

આ પુસ્તકમાં હુમારી મતિ બ્રમાણથી કોઈપણ લુપ્ત દોષ પડી હોયતો મેહરબાની કરી માફ કરી લખી જણાવવા તસ્દી લેશોતો આભાર થશે.

વળી સુરત શહેરના નગરશેઠ અને જૈન સંગના શેઠ તેમજ "ધી જૈન જોધન્ડ કલમ"ના પ્રેસીડન્ટ અને "સુખોધક મંડળી"ના પ્રમુખ સાહેબ, શેઠજી ગુલાબ ભાઈ નરોત્તમદાસજી જેઓ આપણા ધર્મના સંગીતનું જ્ઞાન આપજા તેમજ સારો ફલાવો કરવા ઘણો શ્રમલેછે અને હુમારી બાલ વયની કલ્પને ઉત્તેજન આપી વધારવા તેમજ અસાવરા દીલસોજી ધરાવેછે તેથી આ કલ્પ આ પ્રસંગે તેમનો ખરા અંતઃકરણથી આભાર માનેછે.

લી૦ ધી જૈન પ્રાંચ જોધન્ડ કલમ. સુરત.

જૈન જોઈન્ડ સ્તવનાળી. પ્રારંભ.

॥ દુહો. ॥

ગોડી પાર્શ્વ કૃપા થકી, પુરણ યઇ મન કામ;
પ્રભુ ભજક મંડળી તણુ, “ જૈન જોઈન્ડ ” કલખ નામ;

॥ ૧ ॥

(મન ડરરે ધર ધીરજ.) એ દેશી.

આ ચેતનરે, ચાલો જઇએ જન મહીરે ॥ ટેક ॥ ગયો અવ-
સર ફરી નહી આવે. (૨) પ્રભુ દર્શને કષ્ટ સહુ જાએ ॥
સમજતું મનરે ॥ ચાલો ॥

શેર.

જાતે થે પ્રભુ મીલનકું, ખીચમે ઘેરો આન;
એક કંચન દુલ્લ કામની, કેસો હેય કલ્યાણુ. ॥ ૧ ॥
ચેતન તેરી કાયા જુદી (૨) ઉઠ મોહ માયાકું મુકી ॥ લઈ
અક્ષતરે ॥ ચાલો ॥

શેર.

ધ્યાન ધરો જન નામકા, જેથી સીવપુર વાસ;

“ જૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલખ ” ને, છે પ્રભુ દશન આસ ॥ ૨ ॥

॥ ૨ ॥

(અદ્ભુત રચના શી.) એ દેશી.

મનહર મુર્તી શી-શોભે-આહા-ચિત્ત લલચાય. ॥ ટેક ॥

જોઈ મુર્તી શ્રી પાર્શ્વ, મારું મનહું થાય ઉદ્ધાસ ॥

તારી કીર્તિનો નહીં પાર, શરણાં ગતનો તું તારનાર ॥ મન ૦ ॥

તોરે શરણે આવ્યા હું બાળ, મોક્ષ કરૂં દેવા કર મુજ્જાસ ॥ ૧ ॥

“ જૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલખ ” મળી, તુજ ગુણ ગાએ ઊલટ
ભરી ॥ ૨ ॥

॥ ૩ ॥

(જા હવે રાખ મુખ નવ લાખ.) એ દેશી.

શ્રી જીતરાજ, ગરિખ નવાજ, રાખો લાજ, મારી આજ ॥ ટેક ॥

કર કર પ્રભુ મુજ દુષ્ટ મનિ; અર્જ મેરી, હૃદય ધરી; પ્રેલુ

તું દાતાર, સાહચા આવાર ॥ સંસાર-ભવપાર- કીરતાર-

ઉતારતું ॥ શ્રીજીન ૦ ॥ ૧ ॥ “ જૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલખ ”

મળી; ગાએનમી, ચર્ણેરમી; પ્રેલુજી શીરતાજ, બાળની ધા-

રો દાઝ ॥ સંસાર-ભવપાર-કીરતાર-ઉતારતું ॥ શ્રીજીન ૦ ॥ ૨ ॥

॥ ૪ ॥

(ખેઠાશુરે આંહી) એ દેશી.

આદીશ્વર રખમી (૨) પ્રભુમુ હું (૨) હુંહું તારું બાળ ॥ ટેક

હું છું તોરે રણે પ્રભુજી, હરત ગ્રહીને તારા, આગ્યો તારે
 દાર (૨) ॥આદિશ્વર૧॥ તુ છે મારો સાહેબોને, હું છું તારો
 દાસ; આપ કુકિતવાસ (૨) ॥આદિશ્વર૨॥ હુંતો છું અ-
 ગ્નાન પ્રેભુજી, સુ મતિ કાઠ આપ; કળ્યોમારાં કાપ (૨) ॥
 આદિશ્વર૩॥ “ સુરત ધી જૈન જોઈન્ડ કલખ”ને, છે તારું
 રો આધાર; નમેછે વાર હજાર (૨) ॥આદિશ્વર૪॥

॥ ૫ ॥

પ્રેભુજીયે હમારા પ્રણામ પ્રણામ (૨) હાં ભુ મેહેરખાન,
 મહાનીર ભગવાન ॥ટેકા તોરે દર્શનપે, કીદા હું વાહું-જય-
 કારી-ખલીહારી-તુમહારી-હરદમ-॥પ્રેભુ૧॥ દર્શણ કરું દુઃખ
 હરાણ કારણ-દુઃખભારી-હમારી-નીવારી-હરદમ॥પ્રેભુ૨॥ “ધી
 જૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ, કલખ” સુરતની-દીનધારી-હમારી-દોલન-
 ધારી-હરદમ ॥પ્રેભુ૩॥

॥ ૬ ॥

(પૈયામે લાગુ ઝો ચાચા પીઆરે મોરે)એદસી.
 નમું નમું હુંતો નમ પીયારે મોરે, તકસીર હમારી વીસારે
 ઝો સ્યામ મોરે; એખત્રી છોડી ન જાઓ ઝો નાથ મોરે,
 નારી વીખુટી ન કરો ઝો ખારે મોરે ॥ રાગુજની વીનંતી
 એટલી માન (૨) પીચ મતજ-છોડીરે-“ જૈન જોઈન્ડ”કહે,
 અર્જએ-પ્રેભુમાન (ફરીથી) ॥ ૧ ॥

॥ ૭ ॥

(આહા કર્મની ગતીછે જેવી) એદેશી.

ગોડી પાર્વતી ૨) મુર્તિ શી શોભે, વહી ન શાય પટેલા
 ચક્ક ઝક્ક તુજ મુરત શોભે, તે જોઈ મુજ મનકું લોભે ॥
 કાંતી સારી-જોડેધારી-જોડેવારી-મમચિત્ત મલકાય ॥ ગોડી
 પાર્વતી ॥ ૧ ॥

શેર.

મલુ તુજ દર્શન સુખ સંપ્રદાં, મલુ, તુજ દયાન નવનીકા;
 મલુ તુજ દર્શનથી પામીએ, આહા સકળ પદાર્થ સીકા.
 ચઠપટ ઝડપટ દર્શન આતું. મલુ ગુગુસ્તવના હરખે ગાડોં ॥
 કીર્તી તારી-ગાડેવારી-ધુમડારી-ગાતાં મન મલકાય ॥ ગોડીવારા

શેર.

ગોડી ગોડી ને જપે, સદા સોદેલો હોય;

દુઃખ ભને દાળીદ્ર હરે, વેરી ન ગંને કોય.

“જેન પ્રચ જોઈન્ડ કલખ ” મુગતત્તી, ગાવે ગુણ ગોડી
 પાર્થ મુરતની ॥ મલુ પ્યારા-આખો તારા-દીલો પ્યારા-
 સેવક ગુણ ગાય ॥ ગોડી ॥ ૩ ॥

શેર.

પારસનાથ કે નામસે, સમ સંકટ મીઠી જાય;

મન મુઘે સેવા કરે, તા ઘર લજી મુકાય.

॥ ૮ ॥

(જોખનના રંગમાં ઝુલે.) એ દેશી.

લો અરછ ઉર છન વરછ ॥ તમે તારો મરીમ નવાન;

શીવ પુરતાન; સહાય છનવરછ ॥ ટેક ॥

ભવ અનંતા ભમતાં તમારે, શણે આવ્યો દાસ ॥

મેહેર કરી કેમરીઆ નાથછ, આંઈ શીવ પુર વાસ; સ-

હાય છનવરછ ॥ લો અરછ ॥ ૧ ॥

મહારાજ છો તણુ લુવનમાં, સવી જંતુના નાથ ॥

તાન મારીને તમ ગુણ ગાઊં, તારો ગ્રહાને હાથ; સહાય

છન ॥ લો ॥ ૨ ॥

છોરીખવ દેવ નગર ધુળેના, તમ ગુણુ “ જોઈન્ડ ” ગાય ॥

હાલે કેશર ચણે તોરે, ‘ ગુનામ ’ અત્તર માંય; સહાય ॥

લો ॥ ૩ ॥

॥ ૯ ॥

(બીક લાગે ભાઈ બાપુ પાશી જાના મુજનેરે) એરાગ.

છનરાજ મહારાજને હું વંદન કરેરે, વંદન કરંને પ્રભુ તા-

રૂં સ્તવન કહુરે ટેક

પ્રભુ પાપ કષ્ટ સહુ હરબો, જરા મેહેર નજર તું કરદે;

શીવપુર નગરમાં વગદે; ભવો ભવ ભટકી આવ્યો તોરે ચ-

રણેરે છ. ॥ ૧ ॥

તુજ ગુણુ જન જોઈન્ડ ગાએ, ગુણુ ગાઈ હરખિત થાએ;

ઉમંગે ભાવની ભાવે, સેવક કહે તાર પ્રભુ હું સરણે તારે

॥ ૨ ॥

॥ ૧૦ ॥

(હમ આશક બુલ બુલ ઉસ ગુલ પર મરતે) એદશા
જન મંદોર મેં હમ દરસણુ ખાતર આતે હુએ સદા, પ્રભુ દદ
દરસણુ હોકે પરશન હમપે સદા, તેરી પુજા કરને ખાતર
આવું કરજમે સદા. પ્રભુ કરજે માફ મેરા પ.પ જે કરું સદા ॥ ટેક
તેરી મુરત લાગે પ્યારી, તેરી મુરત લાગે પ્યારી. તેરે હાથે
ખીજેરં કાને કડગ, મરતકે મુગટ ભારી ॥ જન ॥ ૧ ॥
મુરત ધો જઈન જઈનડ કલખ, તુમ ગાવે ગુગુ સખ, પ્રભુ
પાપ હમારા નીવારણુ કરકે, દીજએ દરશણુ અખ. જન. ૨ ॥

॥ ૧૧ ॥

કક્ષિણી રાહુ.

ચેત ના પડે, પ્રભુ દર્શી વિનારે. ટેક.
પ્રભુ દર્શી, થતાં તર્ત, કી સ્પષ્ટ, પાનું હર્ષ; ચિત્તમાં અતિ
અરે ચેત. ૧. પલ પ્રભુ ભિના, યુગ સમી જાગેરે, લાગે લા'ય, દ-
લ-ાંય નહી ખમાય પુ મ થાય; માટે દર્શનદે હવે ॥ ચેત ॥ ૨ ॥
ધી જઈન જઈનડ કહે. તું તાર પ્રભુ હવે મુને; પ્રેલુ પાસ,
આવ્યો ખાસ, દર્શી અ.સ, તુમ દારા; માટે તુ ઉગાર હવે.
॥ ચેત ॥ ૩ ॥

॥ ૧૨ ॥

(ખીખી જાન મુખીએ જરી) એરામ.

નેમજીન મુનીએ જરી, અરજ મેરી, દોલમે ધરી, ॥ હમા ટેક
રથના શીરાવો, વીચારી હમારી વાત, નેમજી મારા દોલના પ્યાગ
છો જડુકલ જાત ॥ નેમજીન ॥ ૧ ॥ આઠ ભવ થયા મીત
તમારી સાથ. રાઝુમનારી. કેમ વીસારી, છોડી ન જાએ
નાથ ॥ ૨ ॥ ગીરનાર જઈ સંજમ લઈ, પાએ સુખ અ-
પાર; ધી જઈન જોઈન્ડ, કલખ કહે, વંદુ વારં વાર ॥ નેમજી ૩ ॥

॥ ૧૩ ॥

દીનધારી દાતારી તું તર (એ વાર) જયકારી-દુખ-
કારી-ખલીહાગી-હરદમ. ટેક ઇતની અરજ મે । દોલમે
ધરના, મેહેર નજર તુમ હમ પર કરના; દોલધારી-હમારી-
લાચારી-હરદમ, દીનધારો ॥ ૧ ॥ ધ્યાન ધર હરદમ મે તુજસે,
રખીએ આપ અરાજમે મુજને; દુખભારી-હમારી-નીવારી-
હરદમ દીનધારો ॥ ૨ ॥ તાણુ શાણુ. ગોડીજી તુમ રી
ધી જઈન જોઈન્ડ કલખ હુએ સદા આભારી તુમારોગુણ
કારી-પ્રકારી-હરદમ ॥ દીનધારી ॥ ૩ ॥

॥ ૧૪ ॥

(મોરો સાંવરીઓ જાને ન દે) એ દેશી

મોરા નેમ પીયા જાનેન દહિં જાનેન દહિંમેતો જાને ન દહિંગી
જાને ન દહિં ॥ ટેક ॥ લોસણે આએ રથ કચું શીરાએરે, શી

રાને નદઉંગી ફીરાને નદઉંગી, ફીરાને નદઉંગી ॥ મોરા ॥ ૧ ॥
 અઠ લવોકી; ખીત કયું છેડારે; છુડાને નદઉંગી છુડાને ન
 દઉંગી, છુડાને ન દઉંગી ॥ મોરા ॥ જઘન જોઈન્ડ કલખ હ
 એ, ચરણે તમારી ચરણામે રહોંગી મેતો ચરણામે રહોંગી
 ચરણામે રહોંગી ॥ મોરા ॥ ૩ ॥

॥૧૫॥

['બ'ની બાજરહી, મન, મોહનકી] એ દેશી

જનસે લાગ રહી, મન દરશનકી; ચેન ના પડત
 હુએ, તુમ દરશણ બંન; થારે મન દરશણકી ટેક એ દરો
 શન મોરો, મન ઉલ સવત; વારી મોરે જનવરકી, જનસે
 ॥ ૧ ॥ જરે ચેતન, જન મંદરકો; વારી જન પ્રીતમકી, જ
 નસે. ॥ ૨ ॥ સુરત દી જઘન, જોઈન્ડ કલખ હુએ; વારીજ
 ન સાસનકી, જનશે ૩

॥૧૬॥

(દરબયા તું હુમસે જાયગા કહાં એ દેશી

સુવીધી નાયરે, તું કષ્ટ કાપ અરે. ટેક પ્રણતપાળ, તુ
 જાઆધાર, છેતું કપાળ. નમીએ-હુમે-જોડી-હસ્ત; સાયથા
 કપાળ, હુમે છઠએ તમારા બાળ; તું કષ્ટકાપ અરે. સુવીધી
 ॥ ૧ ॥ પ્રણતપાળ, તુંજ આધાર, છેતું કપાળ; સુરત-ધો
 જઘન-જોઈન્ડ-કલખ-નમેછે આવાર, માટે સાયથા કૃપાળ,હ.

મે છીએ બમારાં બાળ; તું કદ કાપ અરે ॥ સુર્વાશી ॥૨॥
 ॥૧૭॥

(જામત રાગ)

માનો માનો માનોને મોરી, પ્યારે નેમ અર્જએ ટેક.
 સુજ વીનંતો હુંયે થરી, મેહર દયા અમપર કરી, આઠ લ
 વાંકી પ્રોત તોડી, ન જાઓરે ॥ માને ॥ ૧ ॥ તકસીર હ
 મારી નાથ વીસારી, દયાધારી આવોરે; જદુપતીહો આપ તમ
 કુસ દીપાવોરે ॥ માનો ॥ ૨ ॥ ગીરનાર જઈ સંજમ લઈ, દાનુ બેડ
 મોલ રહી; ધી જઈત જોઈન્ડ કલબ ગુગુગા આવોરે ॥ માનો ॥ ૩ ॥
 ॥ ૧૮ ॥

(કમુખો કમુખી) એ દેશી.

સુસંગી, સુસંગી, સુમંગી, સુસંગી પ્રભુ મીલ ગએ સફ-
 જલઈ, મોરી નેના; સુમંગી પ્રભુ મીલ ગએ ટેક. એકતો
 મેં દરસન, મેં દરીસન, મેં દરશન; મેં દરસકો પ્યાશો (૩)
 દરીન ખોતા નહીં ચેન નેના, સુસંગો પ્રભુ ॥ ૧ ॥ એકતો મેં
 પાપી, મેં પાપી; મેં પાપી હું માણી (૩) તારન વાલે લ-
 ગવાન નેના, સુસંગી પ્રભુ ॥ ૨ ॥ એક તો મેં માયા, મેં
 માયા; મેં માયાકી લોભો (૩) જુહી માયા મોરી જાન નેના
 સુસંગી પ્રભુ ॥ ૩ ॥ એક તો મેં આયા, મેં આયા; મેં
 આયા તોરે સરણે (૩) જોઈન્ડ કલબ ગુગુ ગાય નેના, સુ-
 સંગી પ્રભુ ॥ ૪ ॥

॥ ૧૯ ॥

(બંધ કિલ્લો પિતાળ સું કામ.) એ દેશી.

મહાવીર તોરે, ચરણે આકે ખડા હું આ વાર. ટેક.

તુમે, દરીસનસે, ચેત પડત હે, તુમ પ્રભુ તારણ હાર. મા ૦ ॥ ૧ ॥

સીધારય રાખને, ત્રીશલાળ મતા; ધનહે માહાવીર અવતાર

॥ માહા ॥ ૨ ॥ મિંહકા લંછન પ્રભુ, છકું ખીરજે; અમપર

હએ તુમ આંધાર ॥ માહા ॥ ૩ ॥ ધી જન જોઈન્ડ કલખ

હએ, સરણે તુમારી; અ પ હો જૈની સરદાર. ॥ માહા ॥ ૪ ॥

દાંડ આ રસ તથા કૌરડા રસના ગાયનો.

॥ ૧ ॥

પાસ પેલુછ. આગે, સખ સક હીલમીલ નાચરંગ ઉડાવોની

ધ્યન ટેક. છીછીકુમ, છીછીકુમ, યા, ય.યાં ॥ ધે. ધે, ધી

હીનક, ધે, ધે. ધા ધીનક; તકધુમ, તીડીકટ, કીડડાંગ તાંગ

૧ પાસ ॥ ૧ રીગમ, ગરીગ, રીસારી ॥ યૈ, યૈ, નાટારંગ;

(૨) રમજુમ, અંગ ચંગ, બજાવોની તાન ॥ પાસ ॥ ૨ ॥

જીન જોઈન્ડ, કલમ હએ, સરણે નીધાન; ધા, ગે, ગ ધ,

ધાધધાધા; ધા, જં ગયા ધાધધાધા; ધીધાધા, યનનના

પ્રભુ, નમન માન ૧ પાસ ॥ ૩ ॥

॥ ૨ ॥

(યૈ તાતા યૈ) એ દેશએ મળતું.

ધુમ; છીછી ધુમ (૩) રમ જુમ, રમજુમ, રમજુમ છી

છી હુમ (૨) વારોજકે પ્રભુપાસ ॥ પ્રભુ દરી મુને આસ ॥
 આવ્યાછે હુમ શગણે દાશ ॥ હુમ ॥ સાખી ॥ વણુ રશીમે
 જન્મ લાચે, અગરસેનનો ખાળ ॥ વામા કુખે અવર્યા, છ
 વણવન પ્રતિખાળ ॥ ૧ ॥ વારી ॥ સાખી ॥ મુગટ દીપે
 મોહામણે, કાનોમે કુંડળ સાર, બાહે બાજુખંધ બેખા
 ગળે મેનનકો હાર ॥ ૨ ॥ વારી ॥ સાખી ॥ મુરત જંઘન
 જોઈન્ડ કસબ હુએ, વરચે પ્ર મોહર ॥ નગરશેડની પોળમાં
 જોડી પસ અધાર ॥ ૩ ॥ વારી.

॥ ૩ ॥

(ચારકે ધર ચઢજાએ) એ દેશી

છત મંદીર ચસજાવે, દરસન કર આવે, પ્રમુકા દેક.
 મોક્ષ નગરકા, રરતા બાવે, હુમત પકડકે નર્કસે બચાવે ॥
 પ્રેમુસે પડો સખ પાના, જલદ વહાંજનાં, હે મોક્ષ ડીકાના;
 દરસણ કરઆના પ્રમુકા ॥ છત ॥ ૧ ॥ શીખમ, અછત
 સભવ ગુણ ગાઉ, અનંત ચાવીસે છત્ર વખાણું ॥ ધી
 નેન જોઈન્ડ ગુણાવે, ઉમંગ હીર લાવે; દરસણ કરઆના
 પ્રેમુકા ॥ છત ॥ ૨ ॥

॥ ૪ ॥

(એવીણા મનહારા) એ દેશી.

મુરતી મોહનગારો, લાગે પ્રેમુજ તારી ॥ દેક ॥ ગદ
 વે સ.જનન, અરપીને તનમન, બલીહારી ધન ધન, આડા

જે; દેખી મનમંછીત સમી રહેહોરાજ ॥ સીયા ॥ ૧ ॥ બાયણી
ગામ લુટારાનાં ઠામ, લુટારાનાં ઠામ; મદલીનાય પ્રગટયા દુઃખ સ
મી ગયા હોરાજ ॥ સાચા ॥ ૧ ॥ “ ધી જૈન ધ્યાય જોઇનંડ કલખ ”
સુરતની, ‘કલખ’ સુરતની; નમી નમી તમારા ગુણુ ગાયછે મહારાજ
॥ સાચા ॥ ૩ ॥

॥ ૨ ॥

હેતે ભજવૌ અદિશ્વર નાથનેરે, આબુ આબુ ટાણું સુંદર તારે હ
થ ॥ હેતે ॥ પુરણ પુન્યતો પ્રગટ તેથી યશેરે, જાણે જનમ મરણ
પરીતાપ ॥ હેતે ॥ ટેક ॥

॥ સાખી ॥

લાખ ચોર્યાશી તરવા તણો, કરોને કાંધ ધમાજ;
મનુષ્ય જનમ પામ્યા છીએ, પ્રેભુ ભજવાને કાજ,
ગયો અવસર ફરી ફરી નામ લેરે ॥ માટે સમજી સમરો પ્યારા ભા
ત. ॥ હેતે ॥ ૧ ॥

॥ સાખી ॥

માતતાત સત સુંદરી, ધરા અને ધન ધાન;
પ્યારા સુંદર જે લહો, એજ અસ્થીર તમામ.
એવા પ્રપંચમાં, શું મોહી રહોરે ॥ નહી આવે આખરે સંગાત
॥ હેતે ॥ ૨ ॥

॥ સાખી ॥

સુકીને મારું મમતા, વળી રાગને છેશ;
દારા પાસ પેલુ ઉપરે, રહે નામ તુજ સેષ.
“ જૈન જોઇનંડ કલખ ” સુરતનીરે ॥ નીત્ય પ્રેભુ ગુણુ ઉં
મંગથી ગાય ॥ હેતે ॥ ૩ ॥

સમાપ્ત.

હોરી—રામકાફી (ધેરારંગ બનાયા.) એદેશી.

કેસારંગ બનાયા, મેરે હૈચામે સમાયા ટેક.

પેહેલે રંગ આદિજનક સોહીએ, છને રસ્તા બતાયા.

ફૂળ રંગ સીધીજક સોહીએ, છને સિંધ બઢાયા. મેરે

તીસરે રંગ મુનીજક સોહીએ, છને મુન્ન બનાયા.

કીત કીત જીવોક બોધ હુવેહે, અંતે મોક્ષ મુખ પાયા. મેરે.

મુરત ધી જૈન જોઈન્ડ કલબ કહે, જ્ઞાન ગુલાલ ઉડયા.

કેસાર ચંદન ભરકે કટોરા, પુન્ને શ્રીજનરાય. મેરે. ૩.

જાહેર ખખર.

જૈન રમુજ ગાયન સગ્રહ સ્તવનાવળી કીમત ૦) — ૥ જૈન

ભક્તિકાવ્ય. ૦) ૦ જૈન સંગીત સ્તવનાવળી ૦) — જૈન સ્તવન દ.

ર્ષણ ૦) — જૈન જ્ઞાનોદ્ધેય કાવ્ય ૦) — શ્રી બાળચંદ્રણ મુ

જી પર્ણન ૦ જૈન પ્રકાસ સ્તવનાવળી ૦, — શ્રી સિદ્ધ

ગિરિ સ્તુતિ ૦) ૦ ૥ જૈન જોઈન્ડ સ્તવનાવળી ૦) — ૥

ઉપર લખેલી ચોપડાઓ મુરત મધે નગરશેઠની પો

ળમાં વડે ચૌદે શ્રી ગોડીયા પાશ્વનાથજીના દેરા સરજીમ

દરેરોજ સાંજરે બેસતી “ ધી જીઘન જોઈન્ડ કલબ ”

માંથી મળશે. તથા એ કલબના મેખ્ખસો કનેથી મળશે.

તથા “ ધી જૈન પ્રાંચ જોઈન્ડ કલબના સેકટરી

શાં ૦ કરતુરચંડ મગનચંદ ૦ ૦ વડા ચૌદા કબુતરખાના

આગળ.

